27 Μαΐου 2026

Γιάννης Σμαραγδής: Μετά τον «Καποδίστρια» ετοιμάζει ταινία με τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο

Η νέα ταινία του Γιάννη Σμαραγδή για τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη αποτελεί το κίνητρο για μια βαθιά, εσωτερική αναδρομή. Ο γνωστός σκηνοθέτης, ξετυλίγοντας την πολυκύμαντη ζωή του ήρωα του 1821, μίλησε το βράδυ της Δευτέρας 25 Μαΐου 2026 στο One Channel, μοιραζόμενος μια σειρά από δυνατές εξομολογήσεις. Μέσα από τα λόγια του, φωτίστηκαν τόσο οι δικοί του νεανικοί δαίμονες που τον συνδέουν με τον Γέρο του Μοριά, όσο και ένα συγκλονιστικό, άγνωστο μέχρι σήμερα παρασκήνιο με τον Βαγγέλη Παπαθανασίου για την ταινία «Καβάφης».

Η επιλογή του Γιάννη Σμαραγδή να στρέψει τον φακό του στον Κολοκοτρώνη πηγάζει από μια ισχυρή προσωπική ταύτιση, την οποία μάλιστα βρίσκει πολύ πιο έντονη από την αντίστοιχη με τον Καποδίστρια. Κοιτάζοντας πίσω στα δικά του νεανικά χρόνια, ο σκηνοθέτης θυμάται τον εαυτό του ως ένα αριστερό, παραβατικό παιδί που έκανε «αλητείες», γεμάτο θυμό και την ψευδαίσθηση ότι για

όλα έφταιγαν οι άλλοι.

«Αυτά ακριβώς τα βιώματα με βοηθούν να κατανοήσω τον Κολοκοτρώνη. Ήταν κλέφτης, μισθοφόρος και, με τα σημερινά δεδομένα, μπράβος. Έκανε όλα τα στραβά, μέχρι που συνέβη κάτι μέσα του και πίστεψε σε πράγματα έξω από τον εαυτό του, όπως άρχισα κι εγώ να πιστεύω στον Θεό και στον ελληνικό πολιτισμό. Αυτός ο ιδιοτελής άνθρωπος, μόλις πέρασε στην "πίστα" της πατρίδας και της πίστης, άνθισε και έγινε ο μεγάλος στρατηλάτης».

Αυτή η διαδρομή από το σκοτάδι προς το φως και τα ανώτερα ιδανικά είναι που γοητεύει τον δημιουργό. Όπως σημειώνει, ο Κολοκοτρώνης δεν ήταν ένας μονοδιάστατος ήρωας, αλλά ένας άνθρωπος γεμάτος αντιφάσεις που, ακολουθώντας την πορεία που περιγράφει ο Γιούνγκ, κατάφερε να γίνει θρύλος και τελικά πρότυπο. Γι' αυτόν τον λόγο, το νέο φιλμ αναμένεται να έχει έντονα εξομολογητικό χαρακτήρα και για τον ίδιο τον σκηνοθέτη.

Το ηθικό μεγαλείο αυτής της προσωπικότητας αποτυπώνεται ιδανικά σε μια ιστορία που επέλεξε να μοιραστεί από την περίοδο της Επανάστασης. Όταν ο γιος του Κολοκοτρώνη, ο Πάνος, έπεσε νεκρός από ελληνικά χέρια, ο άλλος του γιος, ο Γραμμένος, συνάντησε αργότερα τους δολοφόνους αλλά επέλεξε να μην τους αγγίξει. Μαθαίνοντας το γεγονός από γράμμα του γιου του, ο Γέρος του Μοριά τού απάντησε: «Αν τους πείραζες, δεν θα ήθελα να ήσουν γιος μου».

Πέρα από το νέο του εγχείρημα, ο Γιάννης Σμαραγδής γύρισε τον χρόνο πίσω, αποκαλύπτοντας μια καθηλωτική ιστορία από τη δημιουργία της εμβληματικής ταινίας «Καβάφης». Αν και αρχικά επιθυμούσε τη μουσική επένδυση να αναλάβει ο Διονύσης Σαββόπουλος, η σύζυγός του τον πίεζε επίμονα να στραφεί στον Βαγγέλη Παπαθανασίου. Ο σκηνοθέτης δίσταζε, φοβούμενος τις αντιδράσεις της τότε Αριστεράς απέναντι στον διεθνή συνθέτη, αλλά και τα μυθώδη ποσά που εκείνος συνήθως απαιτούσε.

Η προσπάθειά του να συναντήσει τον Σαββόπουλο απέτυχε, καθώς αναζητώντας τον στο σπίτι του ενημερώθηκε από τη βοηθό του ότι βρισκόταν στη Χαλκίδα. Το γεγονός αυτό άνοιξε τον δρόμο για το ραντεβού με τον Βαγγέλη Παπαθανασίου, το οποίο από την προγραμματισμένη μισή ώρα εξελίχθηκε σε μια τετράωρη, καθοριστική συνάντηση.

«Του εξήγησα για τον Καβάφη. Όταν του ανέφερα ότι το φιλμ τελειώνει με τη φράση για την Ελληνική λαλιά που την πήγαμε μέχρι τους Ινδούς, με έπιασαν λυγμοί και έκλαιγα για είκοσι λεπτά. Ο Βαγγέλης έμενε ακίνητος, με τη μεγαλοπρεπή στάση του Ποσειδώνα. Όταν συνήλθα και του ζήτησα συγγνώμη, μου

είπε: “Έχω δει τον Τσαρούχη να διαβάζει Καβάφη και να κλαίει”».

Δύο ημέρες αργότερα, ο Παπαθανασίου τον κάλεσε για να του ανακοινώσει ότι δέχεται. Είχε ήδη «διαβάσει» την ψυχή της ταινίας, εντοπίζοντας μάλιστα με ακρίβεια τα πλάνα και τις σκηνές πλήθους που έλειπαν λόγω έλλειψης χρημάτων. Θέλοντας να στηρίξει απόλυτα το έργο, πρότεινε να υπογράψουν συμβόλαιο με το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ, ώστε να ξεπεραστούν τα γραφειοκρατικά κολλήματα με τις δισκογραφικές, προσφέροντας τη μουσική του εντελώς δωρεάν.

Για τον Γιάννη Σμαραγδή, ο κινηματογράφος δεν είναι μια απλή, επιφανειακή καταγραφή. Γνωρίζοντας καλά ότι οι προσεγγίσεις του γύρω από μεγάλα ιστορικά πρόσωπα, όπως συνέβη και με τον Καποδίστρια, προκαλούν συχνά θύελλες αντιδράσεων, ξεκαθαρίζει τη στάση του: «Γίνεται πόλεμος, δεν πρόκειται απλώς για απόψεις κάποιων ανθρώπων. Βρισκόμαστε σε πόλεμο με την παγκοσμιοποίηση και εγώ δεν σκοπεύω να θυσιάσω τον πολιτισμό μας στον βωμό της εκάστοτε μόδας».

briefingnews.gr